

KRONIEK

BEELDENDE KUNSTEN

AANTEKENINGEN OVER TENTOONSTELLINGEN

De opzet van de Haagsche stilleven- en bloemententoonstelling is te prijzen. Wie alle stillevenschilders wil laten zien behoeft niet te kiezen, maar wie kiest moet, zooals Dr van Gelder terecht in de inleiding zegt, „den moed hebben van te kunnen kiezen”. Men heeft groepen willen vormen in het geheel aan een grens van 120 werken gebonden. Inderdaad is dit de manier om tot een goede tentoonstelling te komen en het dient gezegd: een boeiend geheel is verkregen van dertig schilders. Over de keuze valt natuurlijk te twisten.

*H. H. Kamerlingh Onnes, tafelhoek,
olieverf - 1938*

Eenzijdig was deze niet, doch wel zijn tenminste een negental schilders toegelaten, die door anderen van erkend beter gehalte vervangen konden worden. Er waren zelfs eenige groepen, die men niet op een keuze-tentoonstelling in een museum zou verwachten. Schilders met uitgesproken richting en karakter als Leo Gestel, Van der Leek, Lucie van Dam van Isselt, Kelder ontbraken, hetgeen niet van beteekenis zou zijn geweest als niet anderen van onbetwistbaar minder gehalte wel aanwezig waren. Doch dit neemt niet weg, dat de tentoonstelling als zoodanig aantrekkelijk is en ruim stof tot overdenking geeft.

Zeker is het wel, dat het hoogtepunt van het eind der vorige en het begin dezer eeuw: Floris Verster, niet meer is bereikt. Welk een meesterschap als schilder en welk een diepte hij als kunstenaar in de beperking van het stilleven heeft gehad, beseft men weer eens opnieuw bij deze hedendaagsche selectie. Verster blijft een toets, niet in het minst omdat zich bij hem het zeldzame verschijnsel voor deed van het impressionisme uit te luiden en het nieuwe mee in te luiden, zonder eenige verzwakking, zonder fin-de-siècle-verfijningen, doch verdiept en krachtig, zooals slechts bij meesters van eerste orde mogelijk is geweest.

Het boeiende van een stillevententoonstelling is niet het minst in het feit, dat het schilderen er zoo prachtig in open komt. Dit is tevens het gevaarlijke en kwetsbare punt. Een zwak geschilderd landschap of figuurstuk